

India: de meest onwaarschijnlijke democratie ter wereld

“India kan niet overleven zonder democratie”, is één van de belangrijkste boodschappen die Ramachandra Guha zijn publiek meegeeft. In zijn boek *India: De geschiedenis van 's werelds grootste democratie* legt historicus Guha in ruim duizend pagina's uit hoe India zich sinds haar onafhankelijkheid in 1947 staande weet te houden. Op 22 juni, de dag dat de Nederlandse vertaling van zijn boek verschijnt, geeft Guha in Lux de geheimen bloot van deze bijzondere democratie.

Het feit dat India uit veel verschillende bevolkingsgroepen bestaat, noemt Guha onnatuurlijk: “In Europa bestaat een natiestaat uit een bepaalde groep mensen die samen in een regio leeft. In Frankrijk spreken mensen Frans, ze zijn katholiek en ze haten Engelsen.” India is meer divers. “Het is geen specifieke Hindoe-staat. Er wonen mensen met verschillende achtergronden en religie's. Het meest opvallend is dat één nationale taal ontbreekt.” Het multiculturele aspect van India zorgt er volgens Guha voor dat het de meest onwaarschijnlijke democratie ter wereld is.

Een halve democratie

Guha concludeert dat India eigenlijk maar voor vijftig procent een democratie is. “Het ligt eraan waar je op let”, legt hij uit, “als je kijkt naar de onze verkiezingen en geletterdheid, zijn we inderdaad een democratie. Maar kijk je naar de corruptie en het kastenverschil, wat nog steeds aan de orde van de dag is, komt India lang niet zo democratisch uit de hoek.” Vijftig procent democratisch vindt Guha, vooral dankzij het koloniale verleden, helemaal geen slechte score. “Het is in elk geval de meest interessante democratie ter wereld. Kijk maar naar het aantal boeken en films dat over India verschijnt.”

India heeft genoeg uitdagingen om aan te gaan, wil het een volledige democratie worden. Een deel van de conflicten speelt zich binnen India af: “Zo is er regelmatig conflict over culturele identiteit van de bevolking, zoals over taal, religie en kaste. Daarnaast willen drie van de achtentwintig provincies onafhankelijk worden.”

Daarnaast noemt Guha problemen in relatie tot omliggende landen: “Buurlanden als Pakistan, Bangladesh en Sri Lanka zijn erg instabiel. Zaken als oorlog zorgen binnen India ook voor onrust.” Ook mondialisering kan problematisch zijn, omdat het voor polarisatie zorgt. “De rijken worden steeds rijker en de armen steeds armer. Zo worden mensen in sloppenwijken door bedrijven die willen uitbreiden de stad uitgewerkt, en moeten zij elders hun bestaan opbouwen.” Tot slot noemt Guha de milieuproblematiek. “Ook dit blijkt vooral bij de armen vervelende consequenties te hebben. Zo hebben vissers op sommige plekken geen inkomsten meer.”

Regionale ongelijkheid

Vol passie beantwoordt Guha vragen uit het publiek. “Economische groei leidt niet altijd tot minder genderverschil”, legt hij uit als een vrouw hem vraagt de genderongelijkheid te verklaren, ondanks het succes van India. “Het is vooral per regio verschillend. In het noorden zijn er veel meer verschillen tussen mannen en vrouwen dan in het zuiden. Het zuiden is meer kosmopolitisch, daar runnen vrouwen ook bedrijven.” Guha leunt voorover terwijl hij steeds sneller gaat praten. Zijn stem wordt luider en hij zet zijn handen enthousiast in om zijn woorden kracht bij te zetten. “Zelf ben ik naar Delhi verhuist, omdat vrouwen daar betere kansen hebben. Mijn vrouw kan daar gemakkelijker een goede baan krijgen en ook voor mijn dochter vind ik deze carrièremogelijkheden belangrijk.”

En de toekomst van India? “Ik ben historicus, dus ik kijk normaal gesproken terug in plaats van vooruit in de tijd”, lacht Guha. “India heeft over twintig jaar misschien enkele problemen opgelost, maar vast ook weer nieuwe gecreëerd. Het zal nog steeds het meest interessante politieke experiment ter wereld zijn. En het meest corrupt.”

Debat: India na Gandhi

Spreker: Ramachandra Guha, Indiase historicus

Gespreksleiding: Lau Schulpen

Verslag: Marloes Hamelink